

Матеріали та методи. Як об'єкт дослідження використовувалися плоди абрикоса звичайного сорту Шалах, заготовленого у Вірменії. 10,0 г сухих подрібнених плодів екстрагували 70% етанолом у співвідношенні 1:10. Хроматографічний аналіз проводили з використанням хроматографічного паперу Filtrak FN-4 в системі розчинників *n*-бутанол-оцтова кислота - вода (4: 1: 2). Для порівняння був використаний стандартний набір амінокислот (ТУ 6-09-3147-83) в концентрації 0,1%. Після проходження системи розчинників хроматограму обробляли 0,2% -им спиртовим розчином нінгідрина в ацетоні і поміщали в сушильну шафу, де його сушили при температурі 60-80° С. Амінокислоти ідентифікували за їх кольором, значення Rf та у порівнянні з еталонними зразками.

Результати та їх обговорення. У плодах абрикоса визначені наступні амінокислоти: треонін, метіонін, валін, ізолейцин, лейцин, фенілаланін, гістидин, які відносяться до незамінних, а також аспарагінова та глутамінова кислоти, серин, пролін, гліцин, аланін, які відносяться до замінних.

Висновок. Плоди абрикоса звичайного багаті на замінні та незамінні амінокислоти і можуть бути використані як джерело їх отримання. За результатами попередніх фітохімічних досліджень, а також з урахуванням наявності великої сировинної бази, абрикос звичайний є перспективною рослиною для подальшого вивчення фітохімічного складу і створення на його основі лікарських препаратів і дієтичних добавок.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ *BERTEROA INCANA* ТРАВИ

Мисюк В. В.

Науковий керівник: доц. Новосел О. М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

lenanovosel1@ukr.net

Вступ. Проблема пошуку та впровадження нових перспективних лікарських рослин у фармацевтичну практику залишається актуальною, оскільки препарати на основі біологічно активних речовин рослин мають широкий спектр дії та використовуються для лікування і профілактики багатьох захворювань. Сучасним підходом до вирішення даної проблеми є вивчення представників флори України, які здавна застосовуються в народній медицині. Одним з таких представників є гикавка сива (*Berteroa incana* (L.) DC.) родини капустяні (*Brassicaceae* V. Juss.), який здавна використовується в народній медицині для лікуванні захворювань органів дихання, серцево-судинної та травної систем.

Мета дослідження. Метою нашого дослідження було вивчення якісного складу біологічно активних речовин гикавки сивої трави.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження була обрана трава гикавки сивої.

Вивчення якісного складу біологічно активних речовин проводили за допомогою хімічних реакцій і хроматографічного аналізу. Для проведення експериментальних досліджень готували водні та водно-спиртові витяжки з трави гикавки сивої. Для проведення хроматографічного аналізу використовували рухоми фазу: *n*-бутанол-кислота оцтова льодяна-вода (4:1:2) – I напрямом, 15% кислота оцтова – II напрямом.

Результати та їх обговорення. За результатами проведених реакцій у водній витяжці трави гикавки сивої виявлено полісахариди, вільні амінокислоти, дубильні речовини, а у водно-спиртовій – гідроксикоричні кислоти, кумарини, флавоноїди та тритерпенові сапоніни. Методом двомірної хроматографії на папері у водно-спиртовій витяжці гикавки сивої було виявлено не менше 14 речовин фенольної природи, які за флуоресценцією в УФ-світлі були віднесені до глікозидів і агліконів флавоноїдів, а також гідроксикоричних кислот.

Висновки. Результати вивчення якісного складу біологічно активних речовин трави гикавки сивої показали, що даний вид сировини є перспективним для подальших поглиблених

фармакогностичних досліджень і можуть бути використані при розробці методів контролю якості на сировину, що вивчалася.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИВЧЕННЯ БАР ШКІРКИ ПЛОДІВ ГРАНАТА ЗВИЧАЙНОГО

Моргунов С.В.

Науковий керівник: доц. Король В.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

serezhenka.morgunov00@gmail.com

Вступ. Більшість людей які деколи споживають плоди граната навіть не підозрюють про корисні властивості шкірки граната, які можна використовувати при виразці шлунка, шлункових болях, та діареї. Гранат звичайний (*Punica Granatum*) відноситься до родини Гранатових (*Punicaceae*). Це багаторічне дерево яке виростає до 7 метрів, зустрічається в субтропічному кліматі. На одному гранатовому дереві у період плодоношення зростає до 200 плодів масою до 0.5 кг кожен. Зверху плоди покриті шкіркою товщиною до 3мм. Шкірка світло-червоного кольору, шкіряста на дотик та містить велику кількість дубильних речовин, шкірка покриває внутрішню частину плода всередині якого може бути до 600 зернинок. Смак зернинок кисло-солодкий, а шкірка гірка на смак з в'язучою дією. Квіти дзвоникоподібні, подвійні поодинокі оранжево-червоного кольору які досягають 4 см в діаметрі

У шкірці плодів Граната містяться наступні макро- та мікроелементи :калій – 18.9 мг/г, кальцій – 4.0 мг/г, магній – 0.5 мг/г, залізо – 0.05 мг/г, марганець – 5.2 мкг/г, мідь – 2.5 мкг/г, цинк – 3.8 мкг/г.

Шкірка граната – джерело дубильних речовин, антоціанів, амінокислот, вітамінів та мінералів, які при правильному застосування можуть чинити позитивний вплив на шлунково-кишковий тракт. Завдяки цим речовинам можна лікувати такі захворювання як дизентерія, діарея, болі в шлунку та підвищена кислотність шлунку стану та розчиняють у 200 мл киплячої води, а потім через 30 хв розчин регулярно треба пити доки біль в шлунку не мине.

Шкірка граната корисна при хворобах ясен. Вона виявляє протизапальний та дезінфікуючий ефект на ротову порожнину. Шкірку граната застосовують при кровоточивості ясен, гінгівітах, стоматитах. У цих випадках роблять відвар для полоскання. Також до складу деяких зубних паст входять екстракти з граната, які благотворно впливають на ротову порожнину.

Також шкірка граната застосовується при опіках, щоб прискорити їх загоєння. Спочатку опік протирають розведеним соком граната, потім на місце опіку посипають порошок с висушеної шкірки граната та забинтовують. Також проти ран та опіків можуть використовувати настойку шкірки граната.

Мета дослідження. Дослідити по літературним даним, які біологічно активні речовини входять до складу шкірки граната та як вони впливають на організм людини. Проаналізувати можливість її використання для лікування патологічних станів при захворюваннях ШКТ. Визначити наявність суми поліфенольних сполук, встановити наявність дубильних речовин і встановити їх природу.

Матеріали та методи. Для вивчення поліфенольних сполук використовували: метод двомірної паперової хроматографії, осадові і кольорові реакції ідентифікації на дубильні речовини. При виділенні дубильних речовин з шкірки плодів гранату звичайного використовували фракційну екстракцію водою.

Отримані результати. Виявлення речовин фенольної природи проводили в водно-спиртових витяжках кори плодів *Punica Granatum* методом двомірної паперової хроматографії в системах розчинників н-бутанол-кислота оцтова льодяна-вода (4:1:2) – I напрямом і 15% кислота оцтова – II напрямом з наступною обробкою хроматограм парами аміаку. В результаті було